

Bet. o. de Folkethingets Finantsudvalg tilstillede Andragender.

Pengebreve; i 1876 er der folgt Frimærker for 1,400 Kr. Ulemperne ved kun at have Brevsam-
lingssted fremtræde især ved Pengebreve, hvor Adressaten enten selv maa hente dem eller kvittere
paa et Modtagelsesbevis flere Dage, før han faar Brevet, som dog i Reglen kun sendes ham uden
Postvæsenets Garanti. — Under Henvisning til den under Finantsloven førte Forhandling foreslaar
Udvalget at henvise Andragendet til Indenrigsministeren.

39. Andragende fra Gaardeier N. P. Suder af Gjedesby paa Falster om Erstatning
for en ved Digekommissionens Foranstaltninger ham formentlig tilføjet Skade (indbragt den 31te
Januar 1877 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg).

Bed Digeanlægene paa Falster er der ved Expropriation frataget Andrageren et Jordstykke,
der ligger udenfor Diget, og derved tillige affaaet ham Udgang til Stranden paa det Sted, hvor
han har Strandret. Han er derved bleven afstaaen fra at benytte Fiskeri som Næringsvei. Da
han ingen Erstatning har faaet for Jordstykket og heller ikke har kunnet erholde en særskilt Udgang
over Diget, formener han sig forurettet og foreslaar Staten at overtage hans Eiendom. Paa Be-
sværing til Indenrigsministeriet har dette svaret, at det ikke fandt nogen Anledning til at forandre
den af Digekommissionen truffne Afgjørelse. — Udvalget foreslaar Sagen henvist til Indenrigsministe-
rens nærmere Undersøgelse.

40. Andragende fra forhenværende Marinekonstabel P. C. Svingstrøm om Invalideforsørgels.
(indbragt den 8de December 1876 af Folkethingetsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds, Se
N. Hansen).

I Officøren ved Ekernsørde den 5te April 1849 blev Andrageren saaret og indlagt paa
Sospital i Rendsborg. Næste Aar udkommanderedes han igjen, men maatte affediges 1852 paa
Grund af Lunghørighed. Han har imidlertid forømt at faae konstateret paa officiel Maade, at
denne Lunghørighed hidrører fra den ved omtalte Leilighed modtagne Læsion, hvorfor ogsaa Be-
styrelsen for de militære Underklassers Pensionering 1857 og Finantsministeriet 1876 affloge hans
Beggjering om at anses som Invalid. Han formener at kunne føre Beviser for, at han virkelig har
faaet sin Svaghed som paaftaaet. — Da Andragendet nu gaar ud paa, at Sagen maa blive gjenop-
tagen, for at han kan føre dette Bevis, skal Udvalget anbefale Andragendet i denne Skikkelse henvist
til Finantsministeren.

41. Andragende fra Martha Amalie, Enke efter Måstinspinder S. Hansen ved Usserød
Klædefabrik om forhøjet Understøttelse (indbragt den 25de Januar 1877 af Folkethingetsmanden for
Kjøbenhavns 5te Valgkreds, Bille).

Andragerindens Mand har i 40 Aar været Måstinspinder ved Fabrikken, han er død 1873.
Enken er nu 51 Aar og tillige svag og uden Formue; Krigsministeriet har under 12te Januar 1877
tilftaaet hende en Understøttelse for 1877—78 af 20 Krøner. — Da Udvalget anser det for rigtigt,
at Andragerinden tilftaaes en aarlig Understøttelse med et større aarligt Beløb, foreslaas Andragendet
henvist til Krigsministeren.

42. Andragende fra Enke efter forhenværende Toldkontrolør Rabitz om Understøttelse
(indbragt den 10de Januar 1877 af Folkethingetsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds, Hviid).

Andragerinden er 83 Aar gammel, i trængende Omstændigheder og varmt anbefalet af
mange troværdige Mænd for Gæderlighed i enhver Henseende. Finantsministeriet har tidligere af-
ftaaet hendes Andragende om Pension paa Grund af, at hendes Hæfteskab med Toldkontrolør Rabitz
var fuldstændig ophævet før Mandens Død, og denne Omstændighed forhindrede ogsaa Udvalget fra
at gjøre Indstilling om en forøvrigt værdig Trang.

43. Andragende fra forhenværende Sergent J. N. Sørensen om en Pensionsforhøttelse (ind-
bragt den 10de Januar 1877 af Folkethingetsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Rimestad).

Andrageren fik sin Afsted fra Hæren, paa Grund af dennes Reduktion 1852, med 104 Rigs-
daler i Pension. Samme Aar fik han Ansættelse som Bud ved Garnisonshospitalet, og da denne
Ansættelse blev betragtet som ny Ansættelse i Statens Tjeneste, inddroges Pensionen, iføndt Lønnen
kun var 150 Rigsdaler. Andrageren mener, at Pensionens Inddragelse alene ffete som Følge af
en uheldig Form for Ansættelsen, og at mange Pensionister senere have modtaget lignende Ansættelser,
men under andre Former og derfor beholdt deres Pension. For at ernære sig, maatte han anfrænge
sine Kræfter og navnlig sine Dine saameget, at han nu næsten er blind. Under 1ste April 1875
fik han sin Afsted, og fra denne Dag oppehæver han atter sin Pension. Han har ansøgt om at faae
Pensionen forhøjet paa Grund af den sidste 20aarige Tjeneste, men Krigsministeriet har svaret, at